

Η ΣΕΙΡΑ-ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΒΟΟΚΤΟΚ

Disney

Κι αν ένα λάθος φίλτρο
άλλαξε την ιστορία της Ραπουνζέλι

ΚΡΥΜΜΕΝΗ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

A TWISTED TALE

LIZ BRASWELL

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η ιστορία

Καθώς έπεφταν οι τίτλοι τέλους της ταινίας που έβλεπαν, ο Μπρένταν επανήλθε στον αληθινό κόσμο και στη σκληρή πραγματικότητα. Αντί για ένα παραμυθένιο βασίλειο, γεμάτο λουλούδια, πουλιά, βασιλιάδες και βασίλισσες, υπήρχε ένα μικρό, κατάλευκο και κρύο δωμάτιο. Μέσα σε αυτό ίσα που υπήρχε χώρος για μια καρέκλα, ένα μηχάνημα γεμάτο σωληνάκια και αντλίες και το κρεβάτι, όπου βρισκόταν ξαπλωμένη η δίδυμη αδερφή του, η Ντανιέλα.

Ο Μπρένταν είχε προσπαθήσει να διακοσμήσει το δωμάτιο, όπως έκανε κάθε φορά που βρίσκονταν εκεί για τις χημειοθεραπείες της αδερφής του. Έτσι και σήμερα είχε κρεμάσει πολύχρωμα φωτάκια πάνω από το κρεβάτι της (με μπαταρίες) και είχε στολίσει μια ανθοδέσμη από υπερβολικά λαμπερά, πλαστικά λουλούδια πάνω στο καροτσάκι (ψεύτικα, αφού η γύρη και τα αλλεργιογόνα των αληθινών λουλουδιών ήταν επικίνδυνα για κάποιον ανοσοκατασταλμένο). Δίπλα υπήρχε μια στοίβα με μπέιγκελ και ένα δοχείο με τυρί κρέμα, σε περίπτωση που η αδερφή

του ήθελε να φάει μεσημεριανό (που ποτέ δεν ήθελε). Κάτι τέτοια μικρά πράγματα, όπως αυτά, πίστευε πως βοηθούσαν και τους δύο να κρατούν μακριά τους περισσότερους φόβους τους (αλλά όχι όλους).

Η αδερφή του έπασχε από καρκίνο. Δεν ήταν όμως η χειρότερη μορφή αυτής της νόσου, δεν ήταν καν μέσα στις είκοσι πιο επικίνδυνες. Αυτό όμως δεν τον έκανε να νιώθει διόλου καλύτερα, ειδικά όταν την έβλεπε αδύναμη και κουρασμένη –έπειτα από την προσπάθειά της να μείνει ξύπνια κατά τη διάρκεια της ταινίας– να πέφτει εξαντλημένη πίσω στα μαξιλάρια της.

Για λίγο ακουγόταν μόνο ο ήχος των μηχανημάτων. Έπειτα, η Ντανιέλα χασμουρήθηκε δυνατά.

«Τι θέλεις να κάνουμε τώρα;» της είπε προσπαθώντας να χαμογελάσει.

«Θα μου διαβάσεις κάτι;» τον ρώτησε και τα νυσταγμένα της μάτια φωτίστηκαν για μια στιγμή.

Πώς μπορούσε να της αρνηθεί;

Κι έπειτα είδε το βιβλίο που του έδειχνε και άλλαξε ύφος.

«Μα έλα τώρα!» μουρμούρισε. «Τη Ραπουνζέλ; Μόλις είδαμε την ταινία! Δεν θες να σου διαβάσω κάτι άλλο;»

«Όχι, θέλω αυτό!» επέμεινε εκείνη, και το αγόρι χάρηκε γιατί είδε κάτι από την αδερφή του όπως ήταν παλιά. «ΠΑΛΙ. Εκτός κι αν θες να στεναχωρήσεις τη δίδυμη αδερφή σου που είναι πολύ άρρωστη και...»

«Αχ, μην αρχίζεις!» αναστέναξε και πήρε το βιβλίο. «Εντάξει, λοιπόν» άρχισε. «Ας ξεχάσω πως είμαστε δεκαέξι χρονών. Ας γίνουμε πάλι παιδιά. Όμως, γιατί θες συγκε-

κριμένα τη Ραπουνζέλ; Δεν την έχεις βαρεθεί; Άσε που δεν έχεις ξανθά μαλλιά, αλλά μαύρα. Δηλαδή τώρα δεν έχεις ούτε μαύρα. Δεν έχεις καθόλου μαλλιά».

Η Ντανιέλα γέλασε. Μόνο ο αδερφός της της μιλούσε έτσι. Έπρεπε να της μιλάει έτσι. Όλοι οι υπόλοιποι –το αγόρι της, οι γονείς τους, ακόμα και οι νοσοκόμες– της χάιδευαν τα αυτιά και απέφευγαν να μιλούν ξεκάθαρα για αυτό που της συνέβαινε. Έτσι, η Ντανιέλα φοβόταν και θύμωνε. Όταν όμως ο –κατά τα άλλα– ενοχλητικός αδερφός της της μιλούσε χωρίς περιστροφές, γελούσε και ήταν σαν να μην την άγγιζε τίποτα από όλα αυτά τα άσχημα που περνούσε. (Πάντως την είχε πιάσει πολλές φορές να κοιτάζεται στον καθρέφτη χωρίς το μαντίλι με το οποίο κάλυπτε το κεφάλι της, παρατηρώντας τις λιγοστές τούφες που της είχαν απομείνει και να πνίγει τα δάκρυά της.)

«Άντε, θα μου διαβάσεις;» τον έβγαλε από τις σκέψεις του. «Ει; Θα μου διαβάσεις το βιβλίο;»

Ο Μπρένταν αναστέναξε. Είχε ξεπαγιάσει. Ήξερε πως επίτηδες διατηρούσαν την παγωνιά στο δωμάτιο της χημειοθεραπείας, αλλά δεν θυμόταν για ποιον λόγο. Έτσι ήταν και οι δυο τους τυλιγμένοι με κουβέρτες για να ζεσταθούν.

Κοίταξε το βιβλίο κι ανακάθισε. Γύρισε στην πρώτη σελίδα, κι ύστερα το έκλεισε.

«Μπρένταν...» είπε η Ντανιέλα ανυπόμονα.

«Άκου» της είπε. Του είχε έρθει μια ιδέα. «Έχουμε διαβάσει αυτό το βιβλίο εκατοντάδες φορές...»

«Μονάχα δύο» τον διόρθωσε εκείνη.

«Καλά. Δύο. Τι θα έλεγες, όμως, να σου πω την ιστορία... αλλιώς; Με τον δικό μου τρόπο;»

Τα μάτια της άνοιξαν διάπλατα· τον κοίταξε καχύποπτα.
«Όοοχ! Θα την καταστρέψεις! Επίτηδες!»

«Δεν θα την καταστρέψω» τη διαβεβαίωσε. «Σου το υπόσχομαι! Ούτε θα πω χαζομάρες. Θα είναι η ίδια ιστορία, απλά θα σου τη διηγηθώ με άλλο τρόπο».

Το κορίτσι συνέχισε να τον κοιτά καχύποπτα.

«Με τη Μητέρα Γκόθελ κακιά; Και τον Φλιν να ερωτεύεται τη Ραπουνζέλ; Και με τον Πασκάλ; Και με μαγεία; Χωρίς ρομπότ και χωρίς ταξίδια στον χρόνο;»

«Ναι. Χωρίς κανένα ρομπότ. Το υπόσχομαι».

«Τότε εντάξει» συμφώνησε. «Ας κάνουμε μια προσπάθεια».

«Πάμε, λοιπόν» είπε εκείνος χαμογελώντας κι άνοιξε το βιβλίο σαν να διάβαζε στ' αλήθεια.

«Μια φορά κι έναν καιρό...»

*Κι αν ένα λάθος φίλτρο
αλλάξε την ιστορία της Ραπουνζέλι;*

Μια συναρπαστική σειρά όπου
οι κλασικές ιστορίες της Disney ξαναγράφονται
για όσους μεγάλωσαν μαζί τους,
αλλάζοντας εντελώς τα δεδομένα.

Τι θα γινόταν αν...

Ένας απρόβλεπτος κόσμος με σκοτεινές ανατροπές
και ήρωες που δοκιμάζονται ξανά και ξανά
σας περιμένει να τον ανακαλύψετε!

